The Multilingual Library for Children in Europe

Greek Traditional Story

Czech language version

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

“Fairy tales are more than true:
not because they tell us that dragons exist,
but because they tell us that dragons can be beaten.”

Neil Gaiman

Multilib Project Partnership

Viksjofors Skola
Viksjofors, Sweden
Project Coordinator
Helena Ehrstrand

The Mosaic Art Sound Ltd
London, United Kingdom
Teresa Dello Monaco

International Yehudi Menuhin Foundation
Brussels, Belgium
Marianne Poncelet

Language School PELICAN
Brno, Czech Republic
Dáša Ráček Pelikánová

Technical University of Crete
Chania - Crete, Greece
Nektarios Moumoutzis

Cukurova University
Adana, Turkey
Figen Yilmaz

Authors:

Swedish	Traditional	Traditional unknown
	Modern	Viksjöfors school children year 4
Kurdish	Traditional	Adaptation from Aesop's Fables
	Modern	Viksjöfors school children year 4
English	Traditional	Oscar Wilde
	Modern	James Blake
Tibetan	Traditional	Team led by Jamyang Dhomdup
	Modern	Team led by Jamyang Dhomdup
Belgian	Traditional	Traditional Story from the Ardennes
	Modern	Marianne Poncelet
Haitian	Traditional	Team work led by Marlène Dorcena
	Modern	Team work led by Marlène Dorcena
Czech	Traditional	Karel Jaromír Erben
	Modern	Tereza Sokolíček
Russian	Traditional	Traditional Unknown
	Modern	Team work led by Natalia Gigina
Greek	Traditional	Vitsentzos Kornaros
	Modern	Nikos Blazakis
Armenian	Traditional	Team work led by Mary Baritaki
	Modern	Team work led by Mary Baritaki
Turkish	Traditional	Traditional unknown
	Modern	Halil İbrahim Halaçoğlu
Arabic	Traditional	Team led by İnana Abdelli
	Modern	Team led by İnana Abdelli

Illustrator:

Swedish	Traditional	Ida Uddas
	Modern	Ida Uddas
Kurdish	Traditional	Saad Hajo
	Modern	Saad Hajo
English	Traditional	Christopher Mallack
	Modern	Christopher Mallack
Tibetan	Traditional	Leona Tsiara
	Modern	Leona Tsiara
Belgian	Traditional	Amélie Clément
	Modern	Amélie Clément
Haitian	Traditional	Marianne Poncelet
	Modern	Benela Desauguste
Czech	Traditional	Kateřina Kroupová
	Modern	Kateřina Kroupová
Russian	Traditional	Barbara Dorušincová
	Modern	Barbara Dorušincová
Greek	Traditional	Nikos Blazakis
	Modern	Nikos Blazakis
Armenian	Traditional	Maria Xanthaki
	Modern	Maria Xanthaki
Turkish	Traditional	Firuze Engin
	Modern	Firuze Engin
Arabic	Traditional	Firuze Engin
	Modern	Firuze Engin

Layout design: Paolo Cremona

English Editing: Sean McManaman

Erotokritos

Zkrácená verze epické básně v podobě příběhu pro projekt MultiLib

Greek Traditional Story

Czech language version

Author: Vitsentzos Kornaros

Illustrator: Nikos Blazakis

Ve starověkých Aténách, známých po celém světě, žili, byli po celé roky král Herkules a královna Artemis. Tento královský pár vládl moudře a všichni poddaní je milovali. Měli jedinou dceru, která se jmenovala Aretousa. Její obličej zářil jako ranní slunce a o její kráse se mluvilo po celém království.

Král měl věrného a moudrého rádce, Pezostratose, který často pomohl králi vyřešit složité problémy. Pezostratos měl jediného syna, statečného Erotokritose. Erotokritos uměl hrát na loutnu a zpívat tak vytříbeně, že dokonce i ptáci přestávali zpívat, když jej zaslechli. Byl taky skvělým malířem. Maloval obrazy tak krásné a živé, až se zdálo, že s vámi lidé vyobrazení na obrazech každým okamžikem promluví.

Jednoho dne šel Erotokritos na procházku se svým nejlepším přítelem Polydorosem. Tito dva přátelé byli jako dva bratři. Sdělovali si nejtajnější tajemství a nezřídka jeden druhého žádal o radu. V tento den byl Erotokritos velmi zamyšlený… „Můj příteli, je to už pár dní, co jsi takhle zamyšlený. Co se ti děje, nač neustále myslíš?“ zeptal se Polydoros.
„Drahý Polodyrosi,“ odpověděl Erotokritos, „od prvního dne, kdy jsem spatřil Aretousu v jejím okně, nemůžu dostat tu krásu ze své mysli. Hned po setmění každou noc chodím se svou loutnou pod její okno, abych jí zazpíval, přestože netuší, kdo jsem. Co bych měl dělat, drahý příteli?“
„Co to říkáš, Erotokritosi? Takové věci nejsou pro tebe,“ řekl Polydoros. „Aretousa je princezna. Jestliže se lidé dovědí, že ji miluješ, kdo tě zachrání před královým hněvem?“
„Máš pravdu,“ odpověděl Erotokritos. A tak se rozhodl odejít do Chalkidy a zkusit na princeznu zapomenout.

A tak Erotokritos opustil Atény. Ze dne na den přestal jeho zpěv pod okny princezny, který si Aretousa tak oblíbila, aniž by kdy věděla, kdo byl zpěvák… Hlas Erotokritose byl tak líbezný, že se do něj Aretousa zamilovala, aniž by ho kdy viděla! Jednoho dne se bavila s Frosini, její chůvou, aby jí odhalila své tajemství.

„Moje milá Frosini," řekla Aretousa. Znovu jsem nespala do pozdní noci, abych snad jen na chvilku zaslechla zpívat ten líbezný hlas! Kdo je to? Jaké je jeho jméno?"

„Děláš mi velké starosti, Aretouso," odpověděla Frosini. „Neboj se, Frosini. Jen mi pomoz zjistit, kdo ten mladý zpěvák je," řekla Aretousa. „Zdáš se mi poblázněná," řekla Frosini. „Slyšíš se, co povídáš? Zavři okno a zapomeň na něj. Kdyby se o tom dozvěděl tvůj otec, bude se velmi zlobit. Zpívání pod oknem a zamilování se, takové věci přece nepřísluší princezně… až přijde tvůj čas, najdou ti za partnera toho nejlepšího prince! A ten nebude chtít slyšet o tvé nespavosti způsobené hlasem neznámého zpěváka, to mi věř!"

Netrvalo to dlouho, když Pezostratos, otec Erotokritose, těžce onemocněl. Celý palác byl na nohou. Jakmile se o nemoci Aretousa dozvěděla, utíkala Pezostratose navštívit a dodat mu odvahu. A právě tam, v Pezostratově domě, zahlédla loutnu neznámého zpěváka a obraz, který namaloval. Tento obraz v ní vyvolal tolik radosti, kolik už dlouho nepocítila. A když pak na papíře našla texty písní, které tak dobře znala, měla ve všem jasno. Už věděla, kdo je zpěvák s líbezným hlasem: je to Erotokritos!

Zrovna v momentu kdy měla Aretousa plnou hlavu všech těchto věcí, zahlédla oknem blížícího se Erotokritose. Ten se dozvěděl o nemoci svého otce a vrátil se, aby ho navštívil. Aretousa bez váhání vzala papíry s texty písní i obraz a z domu se vytratila, aniž by ji Erotokritos zahlédl. Erotokritose velmi rozrušilo, když se vrátil domů a zjistil, že jeho malba i texty chybí.

Následujícího dne poslala Aretousa pro Erotokritose košík plný červený jablek, jako znamení, že ho miluje. Ale Polydoros, přítel Erotokritose, jej varoval, aby byl velmi opatrný. Věděl, že jej král nechá potrestat, jakmile se dozví, že by si chtěl vzít jeho dceru za ženu. Ale Erotokritos měl teď už jasno. Jakmile byl jeho otec znovu zdravý, oznámil mu, že miluje Aretousu a požádal ho, aby promluvil s králem. „Co to říkáš můj synu?“ vyděsil se Pezostratos. „Vzpamatuj se! Král s tím nebude nikdy souhlasit.“

„Otče, nedokážu žít bez Aretousy,“ řekl Erotokritos. „Raději bych opustil Atény navždy, než žít bez ní.“

Mezitím se král v paláci rozhodl uspořádat soutěž a pozvat do paláce všechny prince z celého Řecka. Chtěl najít toho nejstatečnějšího ze všech, aby ho oženil se svou jedinou dcerou. V den soutěže se skutečně do paláce sjeli všichni stateční princové z vnitrozemí i ostrovů, aby se vyzvali a zjistili, který z nich je ten nejstatečnější.

V paláci se shromáždili všichni obyvatelé Atén, aby jim ze soutěže nic neuniklo. V závěru dne byl vyhlášen jako vítěz Erotokritos, převlečený za Bílého jezdce, aby nikdo nemohl zjistit, kým skutečně je. Když mu Aretousa předávala vítězný věnec, při pohledu do jeho očí ihned pochopila. Aniž by si v ten moment řekli jediné slovo, složili mlčky přísahu, že jejich vzájemná láska bude trvat po celý život.

Ale král Heracles měl jiné plány. Příští den nechal zavolat Aretousu, aby jí oznámil, že se rozhodl provdat ji za byzantského krále. Jakmile to zaslechla, odpověděla králi: „Otče, víš, že tvoje slovo vždy nadmíru ctím. Ale tentokrát nemohu udělat, co po mě žádáš. Miluji Erotokritose, syna Pezostratose, tvého nejlepšího rádce. To je muž, kterého si chci vzít!“

„Co to povídáš, dcero?“ řekl král. „Erotokritos? To se nikdy nestane. Vezmeš si toho, koho říkám, nebo…“

„Otče, netrvejte na tom, prosím, moje srdce bije jedině pro Erotokritose. Nemůžu udělat, oč mě žádáte,“ řekla Aretousa. „Nemysli si, že ty, budoucí královna Atén, si vezme Erotokritose! Na to ihned zapomeň!“ křičel rozčíleně král. „Zapomeň na něj! Jinak trestu neunikneš ty ani Erotokritos!“

A tak se i stalo. Aretousa byla uvězněna v paláci a Erotokritos byl vyhozen z Atén. Než však odešel, tajně se s Aretousou setkal, aby si vzájemně odpřísahali svou lásku a důvěru.

Po mnoho let Erotokritos putoval z jednoho místa na druhé a hledal vhodnou příležitost vrátit se zpět do Atén a vzít si Aretousu za ženu. A skutečně se tak i stalo, protože kdo je trpělivý, ten na konci vždy dosáhne vítězství! Bylo to přesně tři roky od doby, kdy Erotokritos opustil Atény. Město v té době obléhali nepřátelé a bitva o město se zdála být téměř ztracená. Přesně v této těžké chvíli se objevil maskovaný rytíř, Bílý jezdec, který začal bojovat s nepřáteli, dokud město nezachránil. Král byl vděčný za záchranu Atén a statečnému rytíři nabídl své království. Nejdříve ze všeho chtěl rytíř spatřit uvězněnou princeznu. Ve věži, po boku princezny, odhalil svou totožnost… byl to Erotokritos! Svatba se konala hned následující den. Všichni se radovali a veselili za tento mladý pár, který po tak dlouhou dobu vydržel být oddaný své lásce!

The Multilingual Library for Children in Europe

Project number: 2016-1-SE01-KA201-0221018

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.
This work is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.

www.multilibproject.eu